
*I n f o r m a č n í
z p r a v o d a j*

Číslo 59

Prosinec 2010

Klub karelských
medvědích psů
a lajek

OBSAH:

<u>HISTORIE KLUBU KMP A LAJEK V ČÍSLECH.....</u>	<u>3</u>
<u>KARELSKÝ MEDVĚDÍ PES.....</u>	<u>12</u>
<u>KMP V ČESKU:.....</u>	<u>12</u>
<u>OBSAH:.....</u>	<u>2</u>
<u>PŮVOD LAJEK.....</u>	<u>15</u>
<u>PLEMENA LAJEK.....</u>	<u>17</u>
<u>ZÁPIS Z VÝBOROVÉ SCHŮZE KLUBU KMP A LAJEK.....</u>	<u>20</u>
<u>ZE DNE 16.10.2010.....</u>	<u>20</u>
<u>PLÁN AKCÍ KCHD NA R. 2011.....</u>	<u>22</u>
<u>MEZINÁRODNÍ ZH CACIT KOSTELNÍ STRÍMELICE 30.-31.10.2010.....</u>	<u>23</u>
<u>ČLENSKÉ PŘÍSPĚVKY NA ROK 2011.....</u>	<u>25</u>
<u>VÝSLEDKY VÝSTAV.....</u>	<u>25</u>
<u>ČESKÁ NÁRODNÍ VÝSTAVA 17.- 18.7.2010 MLADÁ BOLESLAV.....</u>	<u>26</u>
<u>MVP MLADÁ BOLESLAV 28. A 29. 8. 2010.....</u>	<u>26</u>
<u>MVP ČESKÉ BUDĚJOVICE PODZIM 2010.....</u>	<u>26</u>
<u>19.MORAVSKOSLESZKÁ NÁRODNÍ VÝSTAVA PSŮ 25. - 26.9.2010 BRNO.....</u>	<u>27</u>
<u>UPOZORNĚNÍ.....</u>	<u>27</u>
<u>2.RADÍKOVSKÉ KARELAJKY.....</u>	<u>28</u>
<u>PŘIHLÁŠKA NA 2. RADÍKOVSKÉ KARELAJKY 2011.....</u>	<u>29</u>

Dne 17.11.2010 bylo 20. výročí založení Klubu karelských medvědích psů a lajek.

Historie Klubu KMP a lajek v číslech

Činnost Klubu KMP a lajek byla zahájena 17.11.1990 v Praze a měl celorepublikovou tj. tehdy československou, působnost. Klub byl registrován u MV ČR 15.7.1990).

Pravidelné členské příspěvky se začaly vybírat od r. 1991 a od té doby je vedena i přesná evidence členů.

V r. 1991 měl klub 29 platících členů (21 z Čech a 8 ze Slovenska). členské příspěvky byly 50,- Kč.

V r. 1992 měl klub již 45 platících členů (30 z ČR, 15 ze SR) a v tomto období se do klubu přihlásili i první chovatelé a majitelé lajek (9 ZSL)

K 1.1.1993 došlo v návaznosti na rozdělení Československa k oddělení Slováků a v klubu zůstalo 28 členů (z toho pouze 2 chovatelé lajek).

Vývoj členské základny od r. 1994:

1994	1995	1996	1997	1998	1999	2000
40	48	53	72	78	79	75

2001	2002	2003	2004	2005	2006	2007	2008	2009	2010
94	108	116	113	117	111	119	122	132	128

Od r. 1991 dodnes je členem klub 6 chovatelů: paní Dopitová, paní Homolková, paní Šafránková, a paní Urbanová (čestný člen) a pánové Hanáček a ing. Homolka . Všichni jsou chovatelé plemene KMP. Ze zakládajících členů klubu jsou v současné době členy klubu pouze paní Homolková a paní Šafránková. Jako chovatelé lajek (ZSL) jsou v klubu nejdéle paní Žáková a pan Puda. Celkem 34 současných členů klubu členy klubu nejméně 10 let.

Na druhou stranu jsou i tací, kteří byly členy klubu jen 1 rok. Celkem za celou dobu existence klubu ukončilo členství z různých důvodů již 130 osob, celkově řadami klub za období jeho existence prošlo cca 270 chovatelů (a ještě větší množství psů, neboť někteří chovatelé mají již dalšího pasa nebo chovají více zvířat).

Vývoj prodělala i výše členských příspěvků:

Od r. 1991 jsme platili 50,- ročně. Od r. 1997 již 100,-Kč a bylo zavedeno 100,- zápisného pro nově přijímané členy, od r. 1998 byly příspěvky 150,- Kč, v r. 1999 byly příspěvky 200,- Kč ročně, od r. 2000 pak 250,- ročně a od r. 2009 byl členský příspěvek zvýšen na 350,- ročně.

Od začátku založení klubu je vydáván Informační zpravodaj (dále jen IZ). Nejprve byl vydáván jako občasník, psala ho pí Homolková na psacím stroji a byl rozmnožován průklepem přes kopíraky.

Plemenná kniha byla vedena nejprve Českým mysliveckým svazem, ze které se pak stala Českomoravská myslivecká jednota. Od r. 1996 vedl plemennou knihu přímo klub pro plemeno KMP (pro všechny chovatele v ČR) a pro lajky ji vedla ČMMJ, a to až do r. 2000. Po tomto datu vedl plemennou knihu pro naše plemena Český kynologický svaz, pod kterým jsme byli. Od osamostatnění klubu, který se přihlásil jako samostatný klub do Českomoravské kynologické unie(ČMKÚ), vede plemennou knihu ČMKÚ.

Již v r. 1990 na Světové výstavě v Brně získala fena člp. 207 KM Ria Vosykov (matka Jola Vosykov, otec Pippun Opa) majitelky Špačkové z Čelákovic, která startovala ve tř. otevřené, titul Světový vítěz. Fena KMP člp. 235 Arika z Krčské hájovny majitele L. Hanáčka, která startovala ve tř. mladých, získala též titul Světový vítěz.

První Klubová výstava (KV) byla v Brně – 12.1.1991 v rámci Moravskoslezské národní výstavy (účast 13 psů). Klubovým vítězem-fena se stala fena Arika z Krčské hájovny, nar. 14.4.1989 chovatelky Kratochvílové, majitel. L. Hanáček. Klubovým vítězem-pes se stal Brit ze Žlutých skal, nar. 30.6.1986 chovatele Kukuliše (SR), majitelky M. Filipové.

Po skončení na 1. členské schůzi dr. Otakar Hulec představil členy prozatímního výboru klubu: předseda dr. O. Hulec, místopředseda ing. Bohdan Pálka, poradce chovu Jiří Šafránek, plemenná kniha ing. M Sedláček, pokladní z. Šafránková, propagace a revizní komise J. Hrubý a dr. M. Bechyně, jednatel. Z. Homolková.

K 1.1.1991 měl klub 30 členů – v klubu bylo 13 chovných jedinců (3 psi a 10 fen) 8 KMP mělo složený barvářské zkoušky honičů (BZH).

Na 3. KV konané 3.4.1993 se zúčastnilo 6 KMP a poprvé i 5 lajek. Klubovým vítězem se stal u KMP pes Bret z Lowiska Wasozs, majitele L. Hanáčka a za feny získala titul Canthia Nalle, majitelky J. Vrubelové (nyní Dopitové). U ZSL byla klubovou vítězkou fena Raisa majitelky V. Vlčkové. Na následující členské schůzi byl ustanoven nový poradce chovu pan Ladislav Hanáček.

V r. 1994 byla poprvé KV v Praze ve Vojanových sadech. Kdo tyto výstavy absolvoval jistě s nostalgií vzpomene na krásné prostředí staré pražské zahrady. Klubové výstavy konané 21.5.1994 se zúčastnilo 8 lajek a 6 KMP. V r. 1994 evidoval klub 11 chovných jedinců KMP (3 psi 9 fen) a 4 chovné ZSL (1 pes a 3 feny, v r. 1993 nebyl ani jeden vrh KMP. Dne 21.8.1994 byla pořádána 1. KV KMP a lajek ve Slovenské republice.

V r. 1995 bylo v klubu 9 chovných KMP (2 psi a 7 fen) 11 chovných ZSL (4 psi a 7 fen) a první RELky – 2 feny a 1 pes. Poprvé byl při volbách ustaven samostatný poradce pro lajky pan Josef Břichovský.

V r. 1995 na titulním listu IZ č.15 byl poprvé použit současný obrázek – hlava KMP.

Dne 28.10.1995 se konaly první BZH pořádané naším klubem v Bukové u Protivínova. Zúčastnilo se 12 psů a fen, z toho 3 lajky a 2 KMP.

Předsedou klubu byl zvolen MUDr. Miroslav Bechyně, CSc.

Na KV v r. 1996 bylo předvedeno 10 ZSL, 3 REL a 6 KMP. Klubovými vítězi se staly ZSL pes Dar z Rapotínských skal majitele J. Schindlera, fena Drima z Lipové stráně majitele E. Puflera, za REL pouze pes Akim Bohemia Delikan majitele J. Franka. U KMP získal titul Klubový vítěz pouze pes Flip Nalle, majitele T. Ptáka.

V roce 1996 vydal klub první brožuru o chovu KMP (modrá).

Klubové výstavy v r. 1997 se zúčastnilo 11 KMP a 12 ZSL. Klubovým vítězem se stala fena KMP Rádži Nalle, maj. Horáková a pes Flash Nalle, maj. Křížová. U ZSL byla klubovým vítězem pouze fena Hela z Lipové stráně majitele T. Válka.

V r. 1997 bylo v klubu 69 chovných jedinců z toho 32 KMP (15 psů a 17 fen) a 37 ZSL (13 psů a 24 fen), chovatelských stanic bylo 15.

Od r. 1998 je IZ zpracováván na počítači. **Na KV v r. 1998** bylo předvedeno 10 ZSL, 6 KMP a 2 REL. Klubovými vítězi byli ZSL Assiax Tajmyr, majitel Šimek a pes Blesk z Lipové stráně majitele Maliny. Za KMP získali titul pes Pax zo Soroša majitelky Kravákové a fena Rádži Nalle majitelky Horákové. Za REL byl klubovým vítězem pes Blafel Bohemia Delikan majitele V. Patočky.

Na **Světovou výstavu psů do Helsinek** jelo 5 členů Klubu: poradce chovu L.Hanáček s manželkou a psem Alfem Moravský medvídek (V), Z.Homolková s fenou Florou Nalle, D.Horáková s fenkou Fudži Nalle(V2) a I.Kroupová - bez psa. Z 57 přihlášených psů bylo 47 z Finska, 3 z Dánska, 1 z Francie, 2 z Kanady a 4 z ČR. Posuzoval finský posuzovatel Judge Erkki Tuominen.

V r.1999 proběhly volby. Byl zvolen výbor ve složení M.Bečhyně, J. Břichovská, J. Dopitová, L. Hanáček, Z. Homolková, M. Kňourek, V Patočka, Z. Šafránková a t. Válek.

Dne 8.5.1999 na KV v Praze bylo předvedeno pouze 7 KMP. Pes FLASH Nalle získal titul V1,CAC,BOB a klubový vítěz. Rozhodčí, PhDr. Vladimír Mojžíš.

Dne 5.6.1999 se v Senohrabech, u jednatelky klubu paní Homolkové uskutečnilo první setkání s členskou schůzí.

V r. 2000 na klubové výstavě 6.5.2000 v Praze se zúčastnilo 13 KMP, 15 ZSL a 1 REL. Posuzoval pana B. Mészáros. **Bon Moravský medvídek (KMP)** majitele Fr. Hlouška se stal oprávněně Klubovým vítězem a získal CAC a BOB. Mezi fenami se stala Klubovým vítězem **Conie Pikimusta** majitele T. Tótha. Fena **Evita z Hadího vrchu (REL)** majitele Imricha Mrázika získala titul Klub. vítěz CAC a BOB. Klubovým vítězem, CAC a BOB byl pes ZSL **Cvik z Kokše** majitel J. Čurda. Klubovým vítězem byla fenka ZSL **Anna Hvězda Sibiře** majitelky N. Šebkové.

Dne 27. - 29. října 2000 se v polském městě Poznaň konala **Evropská výstava psů**. Bylo přihlášeno 10 psů, dostavilo se 9. Z toho bylo 6 psů z Polska, 1 pes a 1 fena z Chorvatska, 1 fena z Dánska a 1 z ČR. Posuzoval norská rozhodčí Ralf Campbell. Tento rozhodčí posuzoval velmi přísně, pouze 4 psi získali výbornou, zástupce z ČR mezi nimi nebyl.

Od r. 2000 je IZ zpracováván na počítači a pan Šafránek jun. zpracoval a umístil na internet první www stránky Klubu (www.karelaci.hyperlink.cz).

V r. 2001 bylo zaevidováno 31 chovatelských stanic – 13 KMP, 16 ZSL a 2 REL.

Na jubilejní **10. KV 12.5.2001 ve Vojanových sadech v Praze** bylo předvedeno 7 KMP, 1 REL a 19 ZSL. Klubovými vítězi se stali pes KMP Flip Nalle, maj. T. Pták a fena Flora Nalle, maj. Z. Homolková, titul BOB dostala fena Aisy Arfus maj. D. Strýčková. U REL získala titul KV a BOB fena Arika z Hadího vrchu (KV, BOB) majitele Stroleného. U ZSL získali tituly pes Pedro z Lipové stráně majitele Hamerníka (KV) a fena Fatima Rejčkovské lesy (KV a BOB) majitele Škardy. Posuzovatel ing. Jančík. ZSL se ještě zúčastnily soutěže chovných párů, a to ADAM a DŽUDY Hvězda Sibiře (maj. Žáková). Bohužel se ve vysoké konkurenci neumístili, ale byli krásně předvedeni a proto jim patří dík za pěknou prezentaci plemene.

V IZ č. 30 z března 2001 byla k 10. výročí uveřejněna historie klubu KMP a lajek.

Plemenná kniha přeregistrovala 7 chovných psů ZSL a 10 chovných fen ZSL, 1 chovného psa REL a 5 chovných psů KMP a 5 chovných fen KMP.

Ze zdravotních důvodů odstoupil z funkce poradce chovu pan Břichovský a poradcem chovu pro ZSL byl ustaven pan T. Válek a pro REL pan Vl. Patočka.

Proběhlo první podzimní setkání Klubu v Plumlově.

Od r. 2002 vychází IZ pravidelně – vždy v březnu, srpnu a prosinci. V klubu bylo evidováno 70 jedinců (22 psů, 48 fen), chovných jedinců bylo 38 (15 psů a 23 fen).

Dne 9.2.2002 se uskutečnila **speciální výstava** KMP a lajek v Brně, posuzovatel A. Ringem (Rakousko). Vítězem KMP se stal s tituly V1,CAC a BOB pes Ax Arfus majitelky J. Baarové. Vítězkou mezi fenami se stala KMP fena Aisy Arfus, maj. D. Strýčková. U ZSL se stal vítězem pes Nero z Lipové stráně, maj. P. Brož a vítězkou fena Šárka z Lipové stráně, maj. J. Hoch.

Na **klubové výstavě** 11.5.2002 v Praze ve Vojanových sadech startovalo celkem 39 zvířat (12 KMP. 2 REL a 25 ZSL). U KMP získali tituly: KV pes Cedrik Pikimusta, maj. Beaty Grossek a KV a BOB fena Aisa Arfus, maj. D. Strýčková. U REL žádné tituly uděleny nebyly (obě fenky dostaly jen VD). U ZSL získali tituly: KV a BOB pes Agir od Horusického rybníka, maj. J. Viton a KV fena Sylva z Lipové stráně, maj. V. Veselý. Pes Bim Mutara, v té době maj. in. N. Šebkové získal titul Nejkrásnější mladý pes celé výstavy, memoriálu Jaroslavy Markové.

Bylo naplánováno 2. klubové setkání v Mělníku (14.-15.9.2002), které s ovšem vzhledem k povodním neuskutečnilo.

V r. 2003 zemřel předseda klubu MUDr. Mir. Bechyně CSc. a též pan Josef Břichovský.

Dne 8.2.2003 se uskutečnila **2.speciální výstava** KMP a lajek v Brně, které se zúčastnilo pouze 8 KMP. Titul Bob získal pes ICH. Cedrik Pikimusta, maj. Beaty Grossek.

Podzimní setkání aneb pejskaření se konalo v r. 2003 v Bukové u p. Hanáčka.

V r. 2003 se někteří naši členové zúčastnili **světové výstavy v Dortmundu**, která se konala 29.5.2003. Posuzovala německá rozhodčí Hassi Assenmacher Feyel. Z ČR se zúčastnili pouze ZSL, které reprezentovala chovatelská stanice Mutara: **ABIA MUTARA** – maj.: pan Pružan Jiří, chov.: Šebková Naďa – V1, CAC, VDH, (zvítězila ve třídě šampionů v konkurenci čtyř fen !!!) a **BIM MUTARA** – majitel: Kesely Štefan a Šebková Naďa, chovatel : Šebková Naďa – V2, Res.CAC, Res. VDH.

Pes BIM MUTARA (ZSL) maj. Štefana Keselyho získal titul Vítěz střední a východní Evropy 2003.

V r. 2004 proběhly volby do výboru. Výbor byl zvolen ve složení Dopitová, Hanáček, Homolková, Kroupová, Patočka, Šafránková, Škarda a **předsedou byla zvolená ing. N. Šebková.**

Klubová výstava byla ve Vojanových sadech 8.5.2004. Bohužel výsledky se nedají dohledat.

Pes BIM MUTARA (ZSL) maj. Štefana Keselyho získal titul Evropský vítěz Barcelona 2004.

Dne 11.9.2004 na Šumavě v oblasti Lipna a Národního parku Šumava se konalo **pejskaření** - u pana Válka

V r. 2005 bylo na KV ve Vojanových sadech předvedeno 15 KMP a 12 lajek. Nejlepším KMP se stal pes Ikar Nalle Bohemia, V1,CAC,Klubový vítěz, BOB, maj. M. Michálková, fena Daisy Pikimusta získala V1,CAC,Klubový vítěz. Nejlepší ZSL byl pes BIM Mutara, maj. Štefan Kesely mezi fenami byla nejlepší Adélka z Letné, V1,CAC,Klubový vítěz. Posuzoval ing. Jaromír Dostál DrCs.

Speciálka se od roku 2005 nekonala, účast byla velmi malá.

EVROPSKÁ VÝSTAVA TULLN 2005 se konala 3.-5.června (Rakousko), účast 4 odvážlivci s KMP a 1 se ZSL. KMP posuzoval chorvatský rozhodčí Boris Spoljaric, Celkem bylo přihlášeno 17 kareláků - 11psů a 6 fen. 4psi byli z České republiky, 4 z Chorvatska, 7 z Dánska a 2 z Kanady. Všichni naši zástupci uspěli velmi dobře: Bjornehusets Lucky - V2,res.CACA, (m.Jitka Dopitová), Coudy Pikimusta - V3 (m.Jiří Schulz), Argon Arfus - V1, CACA (m.Iveta Vařečková) a Iris Nalle Bohemia - V1,CACA (Zlata Homolková)- Západosibiřských lajek bylo na výstavu přihlášeno 8, z toho 5 psů a 3 feny. Bim Mutara – (m. Kesely Štefan)- získal V1, CACA, res. CACIB.

Pes BIM MUTARA (ZSL) maj. Štefana Keselyho získal 2.místo v soutěži Šampion šampionů 2004/2005.

Od r. 2005 je webmasterkou pí Soňa Steigerová (Pavlíková) a stránky byly umístěny na nové adrese. Od toho roku jsou na internetových stránkách umístěny kromě jiného i vydání IZ (adresa byla <http://web.quick.cz/karelajky/>).

V r. 2005 se mělo konat pejskaření 11.9.2005 na Mělnicku v obci Liběchov. Pro mizivý zájem bylo setkání zrušeno.

V r. 2006 bylo plemennou knihou ČMKU zaevidováno 6 chovných psů KMP a 9 chovných fen KMP (tj. přeregistrovaní jedinci).

Poprvé se uskutečnilo klubové setkání – pejskaření - na Moravě jako pravidelné, 16. – 17.9 v Plumlově v autokempu Žralok.

Na KV ve Vojanových sadech 6.5.2006 předvedeno 24 zvířat (11 KMP, 2 REL a 11 ZSL). Nejlepším KMP (BOB) se stal pes Amír od Starých dubů, maj. Kučera Milan, klubovou vítěžkou fena Anabela pod Troskami, chovatel a maj.

Procházka Petr, nejlepší ZSL (BOB) pes BIM Mutara. a klubovou vítězkou fena Cita Bohemia Delikan, maj. Vebr Pavel. Rozhodčí Libuše Ubrová.

V roce 2006 byla v **Helsinkách Evropská výstava psů a to od 9. do 11. června 2006**. Lajky a kareláci (skupina V. FCI) vystavuje dne 10. 6. 2006. U kareláků posuzoval finský posuzovatel Arvi Ellmem, u lajek je to Rus Revasz Khomasuridze.

V r. 2006 se konala též Světová výstava v Poznani. Lajky a kareláky posuzují v Polsku hned první den – ve čtvrtek 9. listopadu. Lajky posuzuje Wara Hüenthal (N) a kareláky Kenneth Edh (S).

V r. 2006 byla konečně vydána nová brožura o KM a lajkách.

V r. 2007 se poprvé konala **klubová výstava v Olomouci** v rámci NVP. Výstavy se zúčastnilo 18 KMP, 19 ZSL a 1 REL (celkem rekordních 38 zvířat). Na výstavě byl předán pohár pro klubového šampiona – ZSL BIM Mutara, chovatel N.Šebková, majitel Š. Kesely. Nejlepším psem plemene KMP (BOB) byl pes Atos pod Troskami, maj. Havlík, BOB ZSL byl pes Endy od Horusického rybníka, maj. R. Salomon, BOB REL získala Fatima z Hadího vrchu, maj. P.Krejčí.

V r. 2007 bylo opět **pejskaření** na Plumlově, ale tentokrát na jaře. Na podzim proběhlo druhé setkání (zaměřené lovecky) v Kostelních Střimelicích.

V r. 2008 byly poprvé **2 klubové výstavy. Klubové výstavy v Olomouci** 12. ledna 2008 se zúčastnilo 25 zvířat. Titul BOB KMP získal pes Andy Sametová poklad, maj. Král, BOB ZSL získal Bim Mutara maj. Š. Kesely a BOB REL pes Frank z Hadího vrchu, maj. Vojník. Posuzovatelka : Marie Marušková.

Klubové výstavy v Lysé n/L 3. května 2008 se zúčastnilo 29 zvířat (11 KMP, 18 ZSL) Titul Klubový vítěz a BOB KMP získal pes Akim Assi Kavon, maj. Tluchoř, titul Klubový vítěz fena Klubový vítěz Ambra pod Troskami, m: Jiří Lička. KV a BOB ZSL získal pes Bim Mutara, maj. Kesely, Klubový vítěz, Nejlepší fena Beatrix od Katova můstku, m: Daniela Pohlová. Rozhodčí Karel Hořák.

Pejskaření proběhlo na jaře – v Radíkově (Olomouc) a na podzim opět. v Kostelních Střimelicích.

V r. 2009 na **Klubové výstavy v Olomouci 12.1.2009** se zúčastnilo 41 zvířat, (21 KMP, 14 ZSL a 6 REL), rozhodčí, paní Ludmila Pavlíková. Tituly BOB KMP získal pes Homer Pikimusta, CAC, Klubový vítěz, maj. Divínová Eliška a fena Aika Assi Kavon, CAC, Klubový vítěz, BOB, maj: Mašková Zuzana. Tituly BOB ZSL získal pes Cortez Z Letné, CAC, Klubový vítěz, maj.: Sýkora Aleš a fena Brixie z Letné, CAC, Klubový vítěz. BOB, maj.: Dostálová Milada. U ZSL získala veteránka Alča od Horusického rybníka, maj. : Mgr.Dostálová Milada. Tituly BOB REL získal pes Dyx Bohemia Delikan, Klubový vítěz, maj. Dobeš Jiří a fena Duffy Bohemia Delikan, CAC, Klubový vítěz, BOB, maj.: Patočka Vladimír.

V závěrečné soutěži v pátek 11.1.2009 získal pes CEDRIK PIKIMUSTA Beaty Grossek titul Nejlepší veterán.

Klubové výstavy 6.6.2009 v Lysé n/L se zúčastnilo 22 zvířat (13 KMP, 9 ZSL), rozhodčí Dr. Ovesná. Titul BOB KMP získal pes Amir od Starých dubů, maj. Kučerovi a BOB ZSL získal pes Bim Mutara, maj. Kesely.

Pejskaření proběhlo na jaře 6.5 – 10.5.2009 – v Radíkově (Olomouc) a na podzim 12. – 13.9.2009 opět. v Kostelních Střimelicích.

V r. 2009 proběhly volby do výboru. Výbor byl zvolen ve složení Dostálová Milada Mgr, Hanáček Ladislav, Homolková Zlata, Kesely Štefan, Kroupová Irena, Patočka Vladimír, Šafránková Zdenka, Škarda Pavel, Rambousek Jaroslav a **předsedou byl zvolen ing.Tomáš Válek**. Paní Dostálová se členství ve výboru ihned vzdala.

V r. 2010 se konala opět již jen **jedna klubová výstava a to 29.5.2010 v Lysé nad Labem**. Klubové výstavy se zúčastnilo 30 zvířat (14 KMP, 15 ZSL, 1 REL), rozhodčí ing. Jančík L. Titul KV KMP získal pes Brit Assi Kavon, maj.: Moučka František, BOB KMP získala fena Ira Pikimusta, maj.: Hybner Stanislav, u ZSL získala Amy Umka z Vlčího doupěte, maj. Jiřího Pužman titul V1, CAC, KV, BOB. Titul BOB REL získal pes Rusic, maj. ing. René Doležal.

V r. 2010 se uskutečnila v Lysé n/L **poprvé bonitace**, které se mělo zúčastnit 15 zvířat, ale nakonec startovalo pouze 10 zvířat (1 REL a 9 ZSL). Organizovat bonitaci po klubové výstavě se hrubě neosvědčilo a pro budoucí roky bylo rozhodnuto, pořádat bonitaci mimo termín KV.

V r. 2010 se konal 5.5. – 9.5.2010 první ročník psího soustředění v Radíkově **1. Radíkovské karelajky**. Letní klubové setkání členů klubu KMP a lajek se konalo v Kostelních Střimelicích dne 28.8.2010.

Dle archivu Klubu a Informačních zpravodajů sestavila:

Zdenka Šafránková

KARELSKÝ MEDVĚDÍ PES

Karelský medvědí pes pochází z Finska, konkrétně z jeho východní části, Karélie. Faktory životního prostředí, speciálně lov, určovaly vývoj funkčního typu psa. Časné určení plemene bylo dáno místy kdy a jak byli tolerováni psi následující ohně lidí, kteří migrovali severem při hledání domova. Přírodní selekce a nedostatek typů jiných psů zvětšila podobnost mezi nimi a přizpůsobení se lidem bylo rychlejší díky chladnému klimatu. Období migrace v Severní Evropě skončilo v 9. a 10. století. A v tuto dobu bylo množství psů v jejich originální formě na vrcholu.

KMP v Česku:

V České republice se začátek chovu datuje na přelom šedesátých a sedmdesátých let, kdy se shodou okolností stali majiteli karelského medvědího psa téměř současně dva Češi, kteří v tuto dobu ve Finsku pracovali.

V roce 1969 dostal darem dr. Miroslav Bechyně fenku Nalle a tuto fenu v tomto roce přivezl do Československa. Tato fenka měla v roce 1971 jeden vrh a bohužel v roce 1971, kdy už byla ve vlastnictví sestry dr. Bechyně paní Homolkové uhynula i se svým synem. A bohužel majitelé jejich ostatních potomků je neuchovní, a tak nebyla využita jedna ze zakládajících krevních linií.

V roce 1967 dostal dr. Zdeněk Urban od svých finských přátel fenku Jeny. V roce 1970 se vrátil do Československa a fenku přivezl s sebou. Jeny měla dva vrhy a někteří z jejích potomků měli také štěňata a chov kareláků se začal rozrůstat. Nicméně dovoz nových psů byl velmi omezený, a tak bylo nutno často použít příbuzenskou plemenitbu a do chovu musel být použit i pes, který byl nositelem vady - modrého oka.

Přes svůj ušlechtilý vzhled a nezaměnitelnou povahu se karelský medvědí pes nestal moderním psem ani po téměř 50-ti letech chovu u nás. Příliš nepříznivých okolností bylo při snaze rozšířit toto plemeno v naší republice. Dr. Urban, ve snaze napomoci rozšíření kareláků usiloval, aby byl KMP evidován jako lovecké plemeno a dosáhl zařazení do slovenského klubu d'uričů. Slováci ocenili zaujetí KMP pro lov, vytrvalost jít po stopě, neúnavnost, odolnost proti chladu, snadnost s jakou se pohybuje v terénu. Zpočátku získávali kareláci chovnost jen po svodu a výstavním ocenění. Od 70. let se podařilo dr. Urbanovi dosáhnout souhlasu, aby KMP mohli dělat lovecké zkoušky BH a po úspěšném absolvování v I. nebo II. ceně byli připuštěni do chovu. Byl to klad i zápor pro chov KMP. Kladem bylo, že se mohli používat k lovu, záporom bylo, že je mohli chovat jen myslivci. Výcvik a práce kareláka je poněkud odlišný od způsobu výcviku a práce jiných loveckých plemen. Karelák používá polovysoký nos a rozhodně se nezdržuje nějakými kličkami na stopě, oblouk si zkrátí a jde nejkratší možnou cestou. Mnoho rozhodčích tento

způsob práce neznalo, a tak považovali jeho chování za projev, že sešel ze stopy. Takže místo aby se počet kareláků zvyšoval, byl brzděn tím, že kareláci mnohdy nesložili zkoušky. Úspěch mívali ti, kteří do zkoušek v lese nepracovali, neboť pro kareláka, který se setkal s živou zvěří, nebylo logické, aby šel po stopě ušlapané spárky uskladněnými v ledniče. A tak byli v majetku myslivců kareláci, kteří k radosti svých pánů v lese úspěšně pracovali, ale nebyli chovní. Naopak majitelé chovných stanic skládali se svými kareláky úspěšně zkoušky s vědomím, že s nimi v lese pracovat nebudou.

Velké zlepšení nastalo po roce 1989. Nadšenci, kteří chtěli svobodnější a rovné podmínky pro všechny, v roce 1990 založili Klub karelských medvědích psů a lajek pro celou Československou republiku a zrušili podmínku zkoušek BH jako jedinou možnost chovnosti, ale jako jednu z možností splnit podmínky chovnosti. Dnes je možné bez problémů uchovnit i nelovecky vedeného psa. Nesplnily se obavy majitelů lovecky vedených psů, že zanikne lovecká vlastnost psů, pokud k tomu nebudou vedeni.

Karelák je všestranně nadaný pes. Zařadit jej pouze mezi lovecká plemena je omezením jeho schopností.

Když se po rove 1989 otevřely hranice, byl to pro plemeno velký přínos, co se týče možností osvěžení krve. Paní Homolková, jedna ze zakladatelů chovu, kryla roce 1990 v Rakousku psem Attore Asor von der Gletschermuhle, po kterém jí její fena Tosca z Finských plání dala krásný vrh štěnat. Dále byli dovezeni dva psi ze zahraničí. Pan Hanáček dovezl z Polska v roce 1991 psa Bret z Lowiska Wasosz a ve stejnou dobu na Slovensku pan Pálka dostal od přátel z Finska psa Suopellon Musti. Po rozdělení státu se stal pro nás Musti zahraničním psem, což ale nebránilo tomu, aby byl dostatečně využit v českém chovu. Později byl do ČR panem Kravákem ze Slovenska dovezen pes Pax zo Soroša, syn Mustiho, který byl také mírným osvěžením Českého chovu. Současní chovatelé ovšem také nezahálí, takže nyní jsou v Česku např. importováni pes a fena z Finské chovatelské stanice Eurospojan oba ve vlastnictví pana Kublína, fenka Lampion Kiva taktéž z Finska ve vlastnictví paní Krejčárkové a pes Bjornehusets Lucky z Dánska ve vlastnictví Jitky Dopitové, mladá fenka manž. Kučerových atd..

V České republice má karelský medvědí pes poněkud jiné uplatnění, než ve své domovině. Stále je sice myslivci používán k lovu, kde své uplatnění našel hlavně při nahánce a dohledávce černé zvěře, spolehlivě dohledává taktéž srnčí i jelení, najde každou veverku či kunu na stromě, může být i použit k lovu vodního ptactva. V podstatě pro svého pána udělá cokoli a těší se ze společného požitku z lovu. Ovšem karelský medvědí pes má širší uplatnění než pouze lovecké. Pro svou přirozenou nedůvěru k cizím je výborným hlídačem, každého příchozího ihned ohlásí prudkým štěkotem. Jeho temperament je možné uplatnit při agility, canicrossu, dogtrakingu a pod. Může být i s úspěchem cvičen pro sportovní kynologii, kde překvapuje svým temperamentem, přesným a radostným provedením cviků. Jen

obrana není jeho silnou parketou, v podstatě o ni nemá příliš zájem. Není se čemu divit, odporuje to jeho naturelu. Příliš nechápe, proč by se na figuranta měl zlobit, agrese vůči lidem je mu cizí, i když ve skutečném ohrožení jeho pána dovede tvrdě a překvapivě zakročit. V zahraničí bývají KMP také používáni k záchranářině, u nás se, prozatím, bohužel, nikdo s karelákem na tuto nelehkou, ale velice zajímavou cestu nevydal. Ovšem karelský medvědí pes je i psem pro lidi, kteří nemají žádné vysoké sportovní či soutěživé ambice a je také dobrým rodinným psem.

Upraveno z brožury vydané Klubem v r. 2006

LAJKY

Původ lajek

Severní ostrouší psi, jak je nazývají kynologové v zemi původu, u nás nazývané špicovitými nebo primitivními plemeny, **podle použití** dělíme na tři skupiny plemen: tažné, honiče jelenů a **lovecké lajky**.

Pro práci ve spřežení, převoz nákladů a lidí se na severu používalo mnoho plemen psů, mezi které patřily i různé druhy lajek. Ale existují i plemena, speciálně určená k těžké práci ve spřežení. Tažní psi jsou rozšířeni na arktickém pobřeží a na březích velkých severních řek. Pro všechna plemena tažných psů je charakteristickým rysem zejména pevná kostra a určitá hrubost, pro většinu z nich i větší výška. Na lovu se většinou nepoužívají, ale běžící zvěř, třeba i velkého ledního medvěda, se tito psi snaží pronásledovat.

Honiče jelenů je správnější nazývat pasteveckými psy tundrové zóny. Používají se při pasení sobů (islandská lajka -Iceland Dog- se používá při pasení ovcí). Tito psi jsou obvykle nižší až střední výšky se živým, měkkým charakterem. Mezi nimi se vyskytují jedinci, kteří mohou hledat a hlásit drobnou kožešinovou zvěř i tetřevy. Většina z nich má slabý lovecký instinkt. Honiči jelenů neprojevují loveckou vášň, která je vlastní loveckým lajkám.

Lovecké lajky vznikly v zóně tajgy. Používaly se hlavně k vyhledávání a lovu kožešinové zvěře, zvěře pernaté i spárkaté i velkých šelem. Někdy se používají jako tažní psi, ale to není jejich hlavní práce. Na rozdíl od tažných psů je pro ně charakteristická lehčí stavba těla a díky tomu schopnost k rychlejšímu běhu. Od honičů jelenů se liší velmi rozvinutým loveckým instinktem i některými rozdíly v exteriéru.

Tyto tři pracovní skupiny plemen severních psů se stále křížily na hranicích oblastí svého rozšíření. Ale různé životní podmínky a přesný cílevědomý výběr na základě požadavků k jejich použití způsobily vznik místních plemen, lišících se exteriérem i pracovními kvalitami.

Z kynologického hlediska severní špicovité psy zařazujeme k primitivním plemenům. Jsou velmi starého původu. Pod primitivností se chápe, ne slabě rozvinutá psychická činnost, ale blízkost těchto plemen k jejich divoce žijícím předkům. Výzkumy je dokázáno, že stavba lebky prvních zdomácnělých psů je plně shodná s lebkou lajek. Navenek bývají lajky často velmi podobné některým divokým zvířatům – představitelům čeledi psovitých. Podle posledních srovnávacích studií je vlk přímým předkem všech našich psů a lajky tím patří vývojově k nejbližším příbuzným vlka, o čemž svědčí i vnější podoba. Koncem minulého století si někteří znalci lajek mysleli, že kromě vlka, předky některých plemen lajek mohly být liška a další druhy psovitých šelem. Podobné předpoklady byly založeny

jen na vnější podobě a nebyly vědecky dokázány. Psi se značně odlišují od lišky a dalších psovitých šelem nejen různou stavbou řady orgánů, ale i biologií rozmnožování. V současné době je vlk, jako jediný předek všech psů, potvrzen i srovnáním DNA.

S vlky lajky sbližuje stavba lebky, suchá, klínovitá morda, nevelké stojící uši, střední rozměry očí, často se šikmým průřezem víček, celkový charakter srsti, nevysoká ve srovnání s některými jinými plemeny plodnost. Lajky se v těžkých životních podmínkách rozmnožují stejně jako vlci – jednou za rok. Nutno dodat, že lajky, hlavně ty chované jako tažné, byly často kříženy s vlky, i proto je lajka tak blízká svému divokému předku.

Lovecké lajky se zformovaly jako nezaměnitelní pomocníci při lovu u národů, žijících v lesní zóně Evropy a Asie. Na takovém velkém území byly jedinou plemennou skupinou loveckých psů, se kterou za dávných časů lovili veverky, kuny, sobola, losa, medvěda, tetřeva, kachny a jiné. V řadě míst se lajky současně používaly jako hlídací psi, ale to nebylo jejich hlavní použití.

Těžké životní podmínky, při kterých mohl přežít jen nejlepší pes, způsobily to, že u lajek vzniklo mnoho cenných vlastností. Jejich organismus je přizpůsoben k úplnějšímu zpracování potravy než u jiných psů. Mohou snášet dlouhodobý nedostatek potravy a rychle regenerují své síly. Lajky jsou přizpůsobeny ke snášení silných mrazů, ale celkem dobře se cítí i za horka. Volný život z jedné strany a přísnost lovců k chování a kvalitě lajek z druhé strany způsobily, že u lajek vznikla určitá samostatnost, vysoká chápavost a měkký, poslušný charakter.

Srovnatelně stejné požadavky k práci při lovu na různé druhy zvěře (hlásit veverku nebo tetřeva, zastavit a hlásit losa, zadržet medvěda atd.), podobné geografické podmínky (dlouhá chladná zima, mnoho sněhu) a životní podmínky (celoročně venku) daly možnost ke vzniku venkovní podoby i podobných loveckých vlastností lajek, žijících i ve velmi vzdálených oblastech. Tímto výběrem se prosadil víceméně jeden základní typ. Obyčejně jsou to psi střední výšky, pevné, suché stavby těla a vyrovnané povahy. Lajky mají hlavu klínovité podoby s pлавným přechodem od čela k mordě. Morda je suchá, ke konci se zužuje, nezřídka zaostřená, s pevně přiléhajícími pysky k čelistem. Uši stojaté, trojúhelníkovitého tvaru, se zaostřenými konci. Oči tmavé, se středně šikmým průřezem víček. Ocas je zahnutý do kruhu a přitisknutý ke hřbetu nebo k boku. Srst je velmi hustá, skládá se z rovných, celkem dlouhých hrubých pesíků (osin), a krátké, jemné, měkké podsady. Dlouhá srst krku, na hranici s krátkou srstí hlavy, tvoří pro lajky charakteristickou hřivu nebo licousy, které se nejvíce projevují u samců. Lajky mají velice dobrý sluch, čich i zrak. Jsou energické, obratné, pohyblivé a mají výdrž.

Tak si vždy představujeme tyto výborné psy, které vytvořil člověk už v dávné minulosti. Ale nelze zapomenout i na to, že v současných lajkách je zkoncentrována práce lidí, mnoha pokolení. Každý nový typ lajek vždy vznikl

z existujícího materiálu, a to velmi dobrého, bez kterého by bylo nemožné vytvořit nový.

Plemena lajek

Všechny lajky mají mnoho společného ve své vnější podobě, ale v různých místech svého rozšíření se odlišují rozměry, zbarvením, některými změnami ve stavbě těla, charakteru atd. Tyto rozdíly vznikly při dlouhodobém rozvoji chovu psů na severu, kde v různých místech na formování lajek měly vliv: určitá specializace lovu, různé geografické podmínky, tradice a zvyky národů. Například typ drobné, lehké finské lajky, která výborně pracuje na lovu lesní pernaté zvěře a drobné kožešinové zvěře v čistých borových lesích evropského severu, se nemohl zformovat v oblastech Sibiře a Dálného východu, kde jsou v lese vývraty a v půdním pokryvu se vyskytují vysoké trávy. K úspěšnému lovu na sobola a spárkatou zvěř v těchto oblastech je lajka finského typu nevhodná. Zde je nutné mít silnějšího a houževnatějšího psa, schopného dlouhodobě pronásledovat zvěř v těžkých podmínkách kopcovité tajgy. Na Dálném východě a v Poamuří, kde lajky používali nejen na lov, ale i zapřahali do saní, které pes a lovec táhli při přechodu do loveckého území a při návratu domů, se lajky vyznačovaly větší výškou a pevnou kostrou.

Zkoumání lajek a jejich chov v různých oblastech vyžadoval, aby byly vytvořeny lepší standarty. A proto v r. 1939 bylo na kynologické poradě přijato pět dočasných standardů lajek: finsko-karelská, karelská, komi (zyrjanská), chantejská (osťacká) a mansejská (vogulská). II. světová válka přervala práce na vytvoření plemen podle těchto standardů. Počet lajek se za války velmi snížil. A protože se zhoršila i čistokrevnost plemen lajek, bylo v letech 1943-44 přijato rozhodnutí o organizaci chovných stanic loveckých psů. V té době vzniklo 65 státních chovných stanic, v 17 z nich se chovaly jenom lajky a v ostatních tvořily lajky značnou část chovu.

Široký rozvoj umělého chovu vyžadoval vypracování nové plemenné klasifikace, protože původní, založená na etnografickém principu, ztěžovala vedené selekčně chovných prací a v řadě případů je dělala nemožnými. Nová plemenná klasifikace byla navržena v roce 1947. Je založena na geografickém principu, podle kterého k formování plemene musí docházet splynutím místních blízkých druhů na velkém území. Po dvou letech byly schváleny dočasné standarty nových čtyř plemen lajek: karelofinské, ruskoevropské, západosibiřské a východosibiřské. Tím byla deklarována nová plemena lajek. Ale ta bylo nutno vytvořit, a na to byla nutná dlouhá doba. Formování nových plemen začalo v 50. letech a skončilo většinou v 70. letech.

Současná plemena lajek: karelofinská, ruskoevropská, západosibiřská a východosibiřská se liší rozměry, zbarvením, stavbou těla (exteriérem), původem, charakterem chování atd. (standarty FCI nabyly platnosti většinou v r. 1980).

Lovecké využití lajek a kareláků v České republice

Početně lajky a karelští medvědí psi jsou v loveckých revírech České republiky zastoupeny nepatrně. Z celkového počtu loveckých psů cca 29700 je lajek a karelských medvědích psů se zkouškou z lovecké upotřebitelnosti asi jen necelá 100. Z toho důvodu i mezi odbornou veřejnost není o použití lajek širší povědomí. Rozhodně je to na škodu „lajek“ i „kareláků“. V rámci tohoto článku není v použití těchto plemen v ČR výraznějších rozdílů a proto budu dále používat označení lajky.

Lajka se v našich podmínkách používá k dosledu a lovu spárkaté zvěře (černá – prasata, jelení, muflončí, dančí...), lovu na pernatou zvěř (kachny) - lajka je přirozený donašeč, lajky samozřejmě, jako ve své domovině, dokáží lovit srstnatou zvěř (kuny).

Lajky se v našich podmínkách úspěšně zúčastňují honičských zkoušek, barvářských zkoušek honičů a barvářských zkoušek (upotřebitelnost na spárkatou zvěř – jelení i černá – prasata), podzimních zkoušek Většinou ji řadíme podle našeho třídění mezi **honiče**.

V naší myslivecké praxi je při použití lajky k lovu zvěře několik omezení. Realita na „severu“ je přece jen jiná. Rozdíl je zvláště velikosti a zazvěření našich revírů. V 500 ha honitbě se může stát, že lajka jdoucí po stopě snadno přejde hranice.

Co se týče zvěře, v současné době jsou u nás na velmi dobré úrovni stavy zvěře černé (prasat), které se dlouhodobě zvedají (uloveno v roce 2004 78 000 kusů). Jelení, sičí (jelen sika), dančí zvěř je ve většině honiteb spíše vzácná, ale jsou u nás stále revíry, kde je hojně zastoupena (v roce 2004 uloveno cca 30 000 kusů) Stabilní a slušné stavy jsou zvěře srnčí. To je „přezvěřenost“ ,se kterou se v tajze samozřejmě nepotkáme.

U nás lajky používáme, většinou na velkou spárkatou zvěř, především černou (prasata). Šířením černé zvěře v posledních desetiletích se rozšiřuje i uplatnění lajek. Zároveň hodně myslivců, v revírech s vodní pernatou zvěří, lajku používá jako velmi dobrého aportéra. Popřípadě je ještě lajka i v naší republice použita na lov srstnaté zvěře. I v Čechách a na Moravě jsou myslivci, kteří mají s lajkou sloveno víc jak 10 - 20 kun za sezónu Je to mezi našimi loveckými plemeny výjimečná univerzálnost. A to ti, kdo se z prací lajek seznámili mi jistě potvrdí, výkony lajek jsou opravdu výjimečné.

Zajímavý a pro naše myslivce velmi výhodný je vztah lajek k srnčí zvěři. Lajka má fyzické možnosti srnčí zvěř bez problémů strhnout (zadávit). Přesto lajka srnčí při lovu nijak neupřednostňuje. Stejně se chová, podle současných výzkumů, i vlk. Srnčí je zastoupeno v úlovcích vlka maximálně do několika procent. Z hlediska použitelnosti lajek k lovu je to velmi žádoucí vlastnost. Lajka nesejde ze stopy lovené zvěře, při křížení stopy zvěří srnčí a při hledání (revírování) srnčí zvěř většinou nehoní. Většinou srnčí, při přímém kontaktu, popožene do 100 m a

vrací se zpět k vůdci. Přesto je při výcviku nutno dbát, aby se mladí psi nenaučili srnčí lovit.

Co u nás nejpravděpodobněji nevyužijeme – s lajkami je možné úspěšně lovit velké šelmy. Fyzická konstituce a hlavně mrštnost dělá lajku i pro největší šelmy nebezpečným soupeřem. Rozhoduje tu také i to, že lajka oproti našim psům neútočí bezhlavě, útok si připravuje trpělivě a nejde, pokud si není jistá, do chvatu . Alespoň se nemusíme obávat setkání našeho psa s rysem.

V České republice nám ze stávajícího zákona vyplývá jedno omezení: zákaz **nahánět** zvěř spárkatou pomocí psů v kohoutku vyšších než 55 cm. Jak je patrné ze standardu, je zde lajka na hraně. Z toho důvodu není pomístně připouštěna lajka k honičským zkouškám. Běžně se lajka zúčastňuje barvářských zkoušek – předběžných barvářských zkoušek, barvářských zkoušek honičů Získává tím podle zákona „upotřebitelnost“ k **vyhledání** a **dosledování** spárkaté zvěře“. Abych osvětlil možnosti lovu a použití lajek ocituji pojmy vyhledávání a dosledování zvěře ve výkladu současného zákona. Zákon je vykládá takto: **vyhledání** – hledání a nalezení živé drobné i spárkaté zvěře v honitbě..., a **dosledování** – sledování postřelené nebo jiným způsobem zraněné spárkaté zvěře a její nalezení nebo nalezení této zvěře střelbou nebo jiným způsobem usmrcené Myslím, že i zodpovědnému a zákona dbalému myslivci stále zůstává i v našich podmínkách dost prostoru k využití lajek v revíru

Upraveno dle textu ing. Válka z brožury vydané Klubem v r. 2006

Zápis z výborové schůze Klubu KMP a lajek ze dne 16.10.2010

Přítomni : Hanáček, Homolková, Patočka, Rambousek, Šafránková, ing. Válek

Jako hosté: Dopitová, Kučerová, Pešková,

Omluveni: Kroupová, Škarda

Program: Plán práce na r. 2011

Volba poradce chovu

Vypracování programu pro počítačové vedení agendy Klubu

IZ k 20. výročí založení Klubu

Pokladní zpráva

Různé

Oproti předpokládanému programu byl jako první bod projednán – program pro počítačové vedení agend Klubu. Sl. Pešková provedla prezentaci možností na

svém doneseném notebooku. Slečna Ivana Pešková připraví program s konzultacemi s předsedou ing. Válkem. Hlavním úkolem a cílem je vedení plemenné knihy s možností vyhledávání vhodných krycích psů. Do počítače budou vloženy chovní psi s rodokmeny do 3. kolena. Feny budou vkládány do počítače průběžně podle žádostí o krytí. Program bude schopen i vyplňovat krycí list. Postupně bude program počítače doplňován o další databáze např. členská základna, placení členských příspěvků, počet vrhů, počet krytí, foto, výstavní ocenění, zkoušky a pod. Další možnosti a varianty budou doplňovány podle potřeby. Hlavní práce na přípravě programu se zavázala provést sl. Pešková v průběhu r. 2011 za přispění kolegy ze studií. Data poskytnou i členové výboru dle svých evidencí. Data do počítače budou moci vkládat kromě sl. Peškové i poradci chovu a ing. Válek, uživatelsky by měla být data k dispozici na internetové stránce Klubu. Hlavní zodpovědnost za vedení bude ležet na sl. I. Peškové. Doufáme, že tímto krokem nebude hlavní zodpovědnost za výběr krycího psa ležet na poradcích chovu neboť krycí list bude doplněn a opřen o podklady z počítače (předpokladem je, že každý, kdo bude chtít krýt si bude moci najít nepřibuzného psa i sám, volit si kritéria např. barvu, výšku a pod.). Také lze předpokládat, že nebude používán pouze 1 pes na všechny feny a pod. Je samozřejmé, že zpočátku budou s programem různé potíže, které bude třeba řešit dle provozu a požadavků. Klub žádal ČMKÚ, zda by Klubu neposkytl program pro vedení takové agendy, pokud takový program má. Bylo nám řečeno, že o něm uvažují, ale uskuteční se asi tak za dva roky. Takže – kareláci budou zase o krok napřed. Bylo to tak i v r. 1990, kdy jsme jako první v republice založili klub pro naše plemena, byli jsme mezi prvními, kdo žádali o samostatný klub, nyní jsme mezi prvními, kdož budou chov a krytí řídit počítačem.

Jako další mělo být jmenování samostatného poradce chovu pro kareláky. Než se mohlo přikročit k vlastnímu jednání, probíhala neformální diskuse. Ostrým hlasitým výpadem vpadl do jednání výboru pan Kučera, který po své hlasité argumentaci, kdy členy výboru obvinil z naprosté neschopnosti, odešel a vyzval k odchodu i pí Kučerovou. Zanedlouho za ním odešla i pí Kučerová. Pan Kučera nebyl na chůzi pozván, přizvána byla pouze jeho manželka.

Po jejich odchodu se teprve začala probírat otázka poradce chovu kareláků. Výbor klubu rozeslal 59 anketních lístků pro zjištění názoru chovatelů KMP. Vrátilo se jich 42. Pro pí Dopitovou jako jednoho z navržených poradců hlasovalo 29 chovatelů, pro pí Kučerovou 14 chovatelů, 6 chovatelů názor nevyslovilo, navrhlo někoho dalšího, hlasovali pro zachování stavu a pod. Vzhledem k tomu, že pí Kučerová odešla, byla volba poradce chovu de facto vyřešena. Pan Hanáček dále vykonává práci hlavního poradce chovu klubu, paní Dopitová se stala poradcem chovu pro KMP. Všechny žádosti, podklady a pod. mohou chovatelé KMP směřovat na pí Dopitovou, co bude třeba, aby udělal pan Hanáček jako hlavní poradce mu pí Dopitová předá. Krací listy pro KMP vystavuje pí Dopitová. Kontrolu vrhu budou provádět podle svých časových možností po vzájemné dohodě. Po zprovoznění programu na počítači bude jednodušší a bez možného zatížení osobním zájmem.

Pro rok 2011 je plánována Klubová výstava opět v Lysé n/L a to dne 28.5.2011, jako posuzovatel je pozvána pí Petrusová.

Na jaře na začátku května bude jako každý rok setkání v Radíkově.

Na začátku září bude setkání v Kostelních Střímelicích, členská schůze a bonitace psů od stáří 15 měsíců (posuzovatel p. Hořák).

K 20. výročí založení Klubu připravila pí Šafránková do IZ historii klubu (bude v prosincovém čísle). Spolu s p. Rambouskem připravili nástěnný kalendář pro každého člena klubu

Schůze skončila ve 14,00 hod.

Zapsala: Homolková

Plán akcí KCHD na r. 2011

- Klubová výstava (se zadáním Klub.vítěze)..... **29.05.2011 Tábor** (rozhodčí MVDr.Fr.Šimek a R.Smits, Holandsko)
- členská schůze před zahájením klubové výstavy
- Speciální výstava honičů (včetně bassetů).....**10.09.2011 Brno** (rozhodčí Barbara Larská, Polsko)

Bližší info a přihlášky na: <http://www.klubhonicu.com/>

PLÁN ZKOUŠEK a výcvikových dnů na rok 2011

Výcvikový den 09.04.2011 - Orlík (pro všechna plemena)

BZH (+CACIT) 16.04.2011- Orlík okr. Příbram (pro plemena honičů)

BZH (+CACIT) 10.09.2011 – Dřevohostice okr. Kroměříž (pro plemena honičů)

ZH (+CACIT) 26.- 27. 11.2011 - Konojedy, okr. Praha - Východ (pro plemena honičů, slídičů, jezevčíků, teriérů, křepeláků a jagdteriéri)

Mezinárodní ZH CACIT Kostelní Stráimelice 30.-31.10.2010

Zpráva ze zkoušek:

K našim klubovým vrcholným letošním zkouškám se přihlásilo celkem 9 pejsků, 5-ti různých plemen honičů. Z nich bylo 7 fen a 2 psi těchto plemen : 3x karelský medvěd pes, 2x jaemthund (švédský losí pes), 2x bloodhoun, sedmihradský honič a slovenský kopov.

Z neznámých důvodů se zkoušek nezúčastnil sedmihradský honič, ale i tak to byla velice hezká ukázka různorodých stylů práce honičů. Zkoušky se konaly za velmi příznivého, slunečného a teplého počasí v honitbě Mysliveckého sdružení Kňour Stříbrná Skalice.

Ve velice dobře zazvěřeném revíru absolvovali vůdci a vůdkyně (3) za první den zkoušek celkem 3 leče. Do doby zkoušek tam bylo uloveno již více než 100 kusů černé. Pravděpodobně vlivem velmi teplého počasí jsme ovšem v prvních dvou lečích, kromě jediného velkého kňoura, na divoká prasata nenarazili. Bylo to v lokalitách Borovina 1 a 2. Vloni za chladnějšího počasí, v těchto lečích bylo přes 20 kusů černé.

Rozhodli jsme se proto, po dohodě s hospodářem MS, panem S. Heřmanem, přesunout se do opačné strany revíru a zkusit štěstí ve velmi hustých mlazinách většího a souvislejšího lesního porostu. Tam už byla situace s černou zvěří podstatně lepší. V jedné, asi půl hektarové mlazině, na jižním svahu psi prasata obeznali a postupně jich přes 20 vyhnali. Díky přímému kontaktu s černou zvěří měla většina pejsků, rozdělených do dvou skupin, splněnu i obávanou disciplínu „Ochota k práci na černou zvěř“ (obůrka), stejně jako všechny posuzované disciplíny spojené s nahánkou na černou zvěř.

V důsledku hustého, nepřehledného terénu, raději vůdci ani honci, z bezpečnostních důvodů v leči nestříleli. O to více příležitostí měli střelci na svých stanovištích a díky důslednému nahánění psů bylo na závěrečném výřadu 6 selat. Konec dobrý, všechno dobré, první den zkoušek se tedy vydařil a při přátelském posezení vůdců, rozhodčích, střelců, honců a korony se v klubovně MS Kňour večer protáhl až do pozdních hodin. Zážitků bylo mnoho.

Druhý den ráno nastoupili všichni vůdci se svými psi na poslední dvě disciplíny, práci na stopě a ti psi, kteří do přímého kontaktu s černou nepřišli, k „obůrce“ – ochotě k práci na černou zvěř“. Při dosledu pracovali úspěšně 2 psi na uměle založené, pobarvené stopě jako hlásiči, ostatní jako vodiči. I u těchto disciplín pejsci, kteří byli z předchozího dne ještě správně na práci v lese natěšeni, všichni uspěli. Po zpracování soudcovských tabulek, kontrole vypočtených bodů, všichni nastoupili k závěrečnému

vyhlášení výsledků a předání cen.

Na prvním místě se s naprosto maximálním možným počtem bodů 229 (5 připočtených bodů za hlas) umístila v 1. ceně fena slovenského kopova Aemi Blahuňovské lípy, majitele a vůdce pana Václava Páce. Získala tituly CACIT, CACT a „Diviačiar“. **Druhá se s počtem bodů 225 umístila také v 1. ceně fena Aika Assi Kavon, plemene karelský medvěd pes, majitelky a vůdkyně paní Zuzany Maškové. Získala tituly res. CACIT, CACT a „Diviačiar“. Na třetím místě byl také karelský medvěd pes, Caesar Art Assi Kavon v 1. ceně s tituly res. CACT a „Diviačiar“, majitele a vůdce pana Milana Děkana. Titul „Diviačiar“, který není nárokový, je udělován pouze za mimořádně dobrou práci na černou zvěř, **získali ještě mladá fena dalšího KMP, Ira Pikimusta**, majitele a vůdce pana **Stanislava Hybnera** a švédský losí pes Rambo, majitele a vůdce pana Martina Plachty. Blahopřejeme!**

Připravenost, způsob vedení pejsků a chování vůdců po celou dobu zkoušek odpovídalo mezinárodní úrovni. Žádný protest nebyl podán. Za výcvikovou radu KCHH přeji všem vůdcům mnoho dalších úspěchů. Děkuji Mysliveckému sdružení Kňour Stříbrná Skalice za propůjčení honitby, organizaci naháňky a sponzorství hlavní ceny pro vítěze – ulovený kus černé zvěře, stejně jako všem ostatním štědrým sponzorům.

MYSLIVOSTI A LOVECKÉ KYNOLOGII ZDAR !!!

Pavel Štangl, výcviková rada KCHH, rozhodčí

Místo konání:

Kostelní Střímelice

Pořadatel:

OMS Praha 2 a KCHH

Vrchní rozhodčí:

Veselý Josef

Počet přihlášených psů:

9

Počet předvedených psů:

8

Rozhodčí

Nejedlý Jiří, Veselý Jiří, Novák Zbyněk, Štangl Pavel

Členské příspěvky na rok 2011

Upozorňujeme,

ŽE ČLENSKÉ PŘÍSPĚVKY NA ROK 2011 (STEJNĚ JAKO VŽDY)
MAJÍ BÝT ZAPLACENY DO 31. 3. 2011.

ČLENSKÝ PŘÍSPĚVEK NA ROK je 350,-Kč.
SLOŽENKA PŘILOŽENA.

NOVÉ číslo účtu: 43 – 7566990287/0100 – KB

Zdenka Šafránková, hospodářka klubu

Výsledky výstav

SVP Milevsko 16.10.2010. Rozhodčí : Dolejšová Olga, CZ CS

Rusko evropská lajka - REL

REL / Třída mladých / psi

HANT

V1, CAJC, VSV, BOB

Majitel: V.Kovář

REL / Třída mladých / feny

DARA Z RATAJ

V1,CAJC

2922 Holly od Horusického rybníka, ČMKU/ZSL/594/09, 02.11.2009
výsledky: nedostavil se

Karelský medvědí pes, skupina FCI V.

psi třída mladých/ Kruh/: 13

2817 Caesar Art Assi Kavon, ČMKU/KMP/637/09, 18.06.2009
výsledky: V1, CAJC, NMJ

psi/ třída šampionů/ kl. Kruh/: 13

2818 Brit od Starých dubů, ČMKU/KMP/539/05/08, 12.05.2005
výsledky: V1, CAC, CACIB, BOB

feny/ třída šampionů/ kl. Kruh/: 13

2819 Aika Assi Kavon, ČMKU/KMP/571/06/09, 15.12.2006
výsledky: V1, CAC, CACIB

19. Moravskoslezská národní výstava psů 25. - 26.9.2010 Brno

Karelský medvědí pes / třída mladých / feny

2143 AILI FROM BARE MOUNTAIN CZ nedostavil se

Karelský medvědí pes / meztřída / feny

2144 IRA PIKIMUSTA CZ V 1, CAC, nár. vítěz, BOB

UPOZORNĚNÍ

[EVROPSKÁ VÝSTAVA 2011](#) – Holandsko – 1. – 4. 9. 2011 - Leeuwarden

[SVĚTOVÁ VÝSTAVA 2011](#) – Francie – 7. – 10. 7. 2011 - Paříž

2.Radíkovské karelajky

Jak ten čas strašně letí !!!

Dáváme vám všem, naše milá psí rodinko, tímto na vědomí:

Ve dnech **11.5.2011 – 15.5.2011** se bude konat další psí soustředění., proto vás všechny zveme na **2. Radíkovské karelajky**.

Areál nám opět poskytne Radíkov v kempu Pod věží. Většina už víte, že to jsou typické táborové 4 – lůžkové chatky velmi jednoduše vybavené. Sociální zázemí je společné, čistě udržované a v pořádku. Navíc jsem letos domluvila pro lidičky s malými dětmi i ubytování na budově. Cena by se moc lišit neměla, tuším že 20,-Kč na osobu a noc.Okolí Radíkova může nabídnout ZOO Svatý Kopeček, jízďárnu s koňmi, možnost koupání v místním rybníku, jízdy na kole a spoustu turistických tras. Obrovskou výhodou je skutečnost, že budeme mít celý oplocený areál zase jen pro sebe. V případě špatného počasí máme přislíbenou možnost cvičit v kryté jízďárně.

Stravování je celodenní v místní restauraci. Je počítáno i s dietami. Pokud budou další zájemci o nějakou dietu, dejte nám včas vědět. O těch „stálých“ už víme.

Program: soustředění bude zaměřen převážně na výcvik ovladatelnosti a poslušnosti psa. Zájemci mohou na konci soustředění složit zkoušky poslušnosti ZOP nebo ZPU1. Mimo jiné nás čeká opět agility, smečková výchova, socializace, noční hrátky a příprava na výstavu - postoj, ukázání zubů, běh v kruhu a předvádění včetně měření. Tentokrát navíc nachystáme „lesní pochod“ s cílovou premií. Dalším aktivitám se meze nekladou. V případě vhodného počasí nás nemine i něco z vodního výcviku.

Doporučená výbava psa: očkovací průkaz, hladký stahovací obojek, vodítko, stopovací šňůra, náhubek, hračky, pamlsky na odměny při výcviku, kotvící kolík na vodítko, dvě misky – na granule i na vodu. Misky s granulemi však nenechávejte před chatkou plné nebo nedojedené, předejdete psím šarvátkám o žrádlo nebo vodu. Pokud máte, vezměte s sebou i přepravku či výstavní klec. V té si váš pejsek – pokud je zvyklý – nejlépe odpočine.

Cena soustředění včetně ubytování s plnou penzí, místních poplatků atd. činí:

Dospělý + 1 pes:.....	2200,-Kč	bez jídla 1 500,-
Dospělý bez psa.....	1900,-Kč	
Dítě do 15 let.....	1500,-Kč	bez jídla 900,-
1 pes navíc.....	300,-Kč	
Doplatek za ubytování na budově.....	cca 20,-Kč na osobu a noc	

Záloha 1000,-Kč na osobu.

Příjezd je počítán ve středu 11.5.2011 do 18.hodin. Samozřejmě myslíme i na to, že někteří z větších dálek přijedou i později a večere na ně počká do 21.hod. Po této hodině bude již kuchyň uzavřena.

Vyplněnou přihlášku s ústřížkem složenky (záloha podle počtu osob) zasílejte na níže uvedené adresy do 20.4.2011.

Doplatek bude vybrán na místě při příjezdu.

Těšíme se na naše setkání v novém kabátě – vaše Milada a Jitka a jejich psí holky.

Jitka Dopitová
Šeříková 16
798 01 Prostějov 9
tel.:582364266
mob.602 127 104
e-mail: jitka_dopitova@volny.cz

Mgr. Milada Dostálová
Na Letné 47
779 00 Olomouc
tel.:585226137
mob. 777858587
e-mail: dostalova.milada@quick.cz

Přihláška na 2. Radíkovské karelajky 2011

Jméno a adresa účastníka.....

Tel., mail.....

Počet dospělých osob.....

Počet dětí.....

Plemeno

Počet psů.....

Mám / nemám předběžný zájem o složení zkoušky ZOP.

Mám / nemám předběžný zájem o složení zkoušky ZPU1.

datum

podpis